

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

DECIZIE

Cererea nr. 10698/19
Iurie ORBU
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită la 2 octombrie 2025 într-un Comitet format din:

Andreas Zünd, *Președinte*,

Gilberto Felici,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea menționată *supra*, depusă la 14 februarie 2019,

Având în vedere declarația prezentată de către Guvern, invitând Curtea să radieze cererea de pe rol,

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

FAPTELE ȘI PROCEDURA

Detalii relevante despre cererea reclamantului figurează în tabelul din anexă.

Plângerile reclamantului în baza Articolelor 6 și 13 din Convenție, și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, rezultate din executarea tardivă a hotărârii judecătorești din 9 martie 2004 pronunțate în favoarea sa, precum și din lipsa unui recurs intern efectiv în acest context, au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”) la 6 aprilie 2023.

Reclamantul se plânge de executarea tardivă (mai mult de paisprezece ani) a hotărârii Judecătoriei Soroca din 9 martie 2004, prin care s-a dispus ca Primăria din Căinari Vechi să elibereze în privința reclamantului titlul de

autentificare a dreptului deținătorului unui teren de trei hectare. Această hotărâre nu a fost contestată cu apel și a devenit definitivă cincisprezece zile mai târziu. Procedura de executare silită a fost inițiată la 13 aprilie 2004.

Contrar respectivei hotărâri judecătorești favorabile reclamantului, la 23 decembrie 2005 primăria a vândut terenul unei terțe persoane, în cadrul unei licitații publice. La 21 aprilie 2008, instanța de contencios administrativ a anulat actele administrative și contractul de vânzare a terenului litigios. Reclamantul a intentat mai multe acțiuni civile împotriva primăriei, dar de fiecare dată cererile au fost respinse.

În perioada 2004-2014 reclamantul a fost implicat în numeroase procese judiciare înainte de a obține, în cele din urmă, o decizie favorabilă, prin restituirea terenului agricol la 11 aprilie 2014 și emiterea titlului de proprietate. Hotărârea judecătorească definitivă din 9 martie 2004 a fost executată parțial la 11 aprilie 2014 și integral la 14 martie 2017.

La 12 aprilie 2017 reclamantul a inițiat o acțiune în baza Legii nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. El a susținut că hotărârea în favoarea sa din 9 martie 2004 nu fusese executată într-un termen rezonabil, solicitând 20.000 de euro pentru prejudiciile suferite.

Ca urmare a admiterii parțiale a acțiunii reclamantului, instanța de fond a constatat, prin hotărârea din 22 decembrie 2017, că a existat o încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a dispus încasarea a 300 de euro pentru prejudiciul suferit, precum și a 2.000 de lei moldovenești (aproximativ 100 de euro) pentru costuri și cheltuieli. Toate părțile implicate în proces au depus cereri de apel.

La 24 aprilie 2018, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel depusă de către Ministerul Justiției și executorul judecătoresc, a admis apelul reclamantului și a modificat hotărârea din 22 decembrie 2017 în partea referitoare la cuantumul despăgubirilor, majorându-l de la 300 de euro la 1.000 de euro. Ministerul Justiției și reclamantul au depus recurs.

Prin decizia sa din 22 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a respins recursurile ambelor părți ca fiind inadmisibile.

ÎN DREPT

Guvernul a informat Curtea despre propunerea de a prezenta o declarație unilaterală în vederea soluționării chestiunilor ridicate de aceste plângeri. De asemenea, el a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, conform Articolului 37 din Convenție.

Guvernul a recunoscut că în privința reclamantului a avut loc o încălcare a prevederilor Convenției indicate mai sus, din cauza executării tardive a hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea sa și a lipsei unui recurs efectiv în dreptul intern pentru a contesta respectiva neexecutare într-un

termen rezonabil. Guvernul s-a oferit să plătească reclamantului suma prevăzută în tabelul anexat și a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, conform Articolului 37 § 1 (c) din Convenție. Această sumă va fi convertită în moneda Statului reclamat la rata aplicabilă la data transferului și va fi achitată în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții. În cazul neachitării acestei sume în termenul menționat, Guvernul s-a obligat să o majoreze, de la expirarea acestei perioade și până la efectuarea plății, cu o dobândă egală cu rata minimă a facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană pe parcursul acestei perioade, majorată cu trei puncte procentuale.

Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei.

Termenii declarației unilaterale au fost expediați reclamantului la 7 noiembrie 2023. După acceptarea termenilor declarației unilaterale a Guvernului la 1 decembrie 2023, prin scrisoarea sa din 4 ianuarie 2024, reclamantul s-a răzgândit și a indicat că nu putea fi de acord de termenii acesteia, din cauza executării parțiale a hotărârii judecătorești respective, considerând că suma oferită de către Guvern era insuficientă pentru a-i înlătura calitatea de victimă.

Curtea reamintește că Articolul 37 § 1 (c) din Convenție îi permite să radieze o cauză de pe rol atunci când:

„... din orice alt motiv constatat de către Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

Astfel, în baza acestei prevederi, Curtea poate radia o cerere de pe rol în baza unei declarații unilaterale a Guvernului reclamat, chiar dacă reclamantul dorește ca examinarea cauzei sale să continue (a se vedea, în special, hotărârea *Tahsin Acar v. Turcia* (obiecții preliminare) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI).

Jurisprudența Curții în materie de neexecutare sau executare tardivă a hotărârilor judecătorești interne este clară și vastă (a se vedea, de exemplu, *Cristea v. Republica Moldova*, nr. 35098/12, 12 februarie 2019).

Curtea notează că procedura de executare a fost încetată la cererea reclamantului la 14 martie 2017, printr-o scrisoare adresată executorului judecătoresc responsabil de cauză. De asemenea, Curtea notează că reclamantul a omis să solicite reluarea procedurii de executare din cauza executării parțiale a hotărârii litigioase sau, cel puțin, nu a informat Curtea despre o eventuală nouă procedură inițiată în acest sens.

Curtea notează în continuare că examinarea cererii reclamantului din 3 noiembrie 2023, privind înregistrarea drepturilor asupra uneia dintre proprietățile litigioase implicate în această cauză, a fost suspendată până la 5 ianuarie 2024 de către agenția teritorială de servicii publice. Nu au fost furnizate Curții alte informații după această dată și nici nu a existat vreo contestare a deciziei respective. Prin urmare, Curtea nu poate decât să presupună că cererea reclamantului a fost admisă, motiv pentru care el nu a

invocat din nou în fața Curții această chestiune. Prin urmare, nu există nicio legătură de cauzalitate între presupusa încălcare și situația descrisă mai sus.

De asemenea, Curtea notează că, în urma procedurii de despăgubire inițiate de către reclamant, instanțele naționale au recunoscut încălcarea prevederilor Convenției și au acordat despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

Având în vedere concesiile incluse în declarația unilaterală a Guvernului, precum și cuantumul despăgubirii propuse (care este în concordanță cu sumele acordate în cauze similare), Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 litera (c)).

În plus, în lumina celor expuse mai sus, Curtea consideră că respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale nu o impune să continue examinarea cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

În final, Curtea subliniază că, în cazul în care Guvernul nu va respecta condițiile stipulate în declarația sa unilaterală, cererea ar putea fi repusă pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție (a se vedea *Josipović v. Serbia* (dec.), nr. 18369/07, 4 martie 2008).

Având în vedere cele menționate mai sus, este oportună radierea cererii de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Ia act de prevederile declarației Guvernului reclamat și de modalitatea de asigurare a respectării angajamentelor astfel asumate;

Decide să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la 23 octombrie 2025.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Andreas Zünd
Președinte

DECIZIA ORBU v. REPUBLICA MOLDOVA

ANEXĂ

Cererea referitoare la plângerile formulate în baza Articolelor 6 § 1 și 13 din Convenție, și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție
(executarea tardivă a hotărârilor judecătorești interne și lipsa unui recurs efectiv în această privință)

Numărul și data depunerii cererii	Numele reclamantului Anul nașterii	Data recepționării declarației Guvernului	Data recepționării scrisorii reclamantului	Suma acordată pentru prejudiciul moral și pentru costuri și cheltuieli (în euro) ¹
10698/19 14/02/2019	Iurie ORBU 1949	22/09/2023	04/01/2024	600

¹ Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantului.